

DECIZIE nr. 118 din 3 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 din Legea nr. 562/2004](#) privind autorizarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională de a vinde personalului propriu unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare

EMITENT

• **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 341 din 4 mai 2016**

Data intrării în vigoare 04-05-2016

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Bianca Drăghici	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 din Legea nr. 562/2004](#) privind autorizarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională de a vinde personalului propriu unele locuințe de serviciu, pe care acestea le au în administrare, excepție ridicată de Mihai Florian Șucată în Dosarul nr. 10.961/302/2013 al Tribunalului București - Secția a III-a civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.012D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența instanței de contencios constituțional, respectiv [Decizia nr. 20 din 8 ianuarie 2009](#).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 10.961/302/2013, Tribunalul București - Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 din Legea nr. 562/2004](#) privind autorizarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională de a vinde personalului propriu unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare. Excepția a fost ridicată de reclamantul Mihai Florian Șucată, în calea de atac a apelului, într-o cauză având ca obiect obligația de a face.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile [art. 1 din Legea nr. 562/2004](#) sunt neconstituționale, întrucât îngădesc dreptul pensionarului, care a lucrat în Serviciul de Protecție și Pază, de a cumpăra locuința în care a stat cu chirie. Susține că această locuință nu se afla în administrarea Serviciului de Protecție și Pază la data intrării în vigoare a legii, însă se afla în administrarea acestui serviciu la data formulării cererii de cumpărare. De asemenea consideră că textul de lege criticat nu corespunde cerințelor de accesibilitate și previzibilitate, deoarece [Legea nr. 562/2004](#), atât în forma inițială, cât și în urma modificărilor aduse prin [Legea nr. 357/2006](#) pentru modificarea [Legii nr. 562/2004](#) privind autorizarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională de a vinde personalului propriu unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 27 iulie 2006, nu prevede care locuințe de serviciu formează obiectul său de reglementare sau, cel puțin, criteriile pe baza cărora aceste imobile pot fi identificate. În acest sens apreciază ca relevantă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv hotărârile pronunțate în Cauza Sunday Times contra Regatului Unit din 26 aprilie 1979, Cauza Tammer contra Estoniei din 6 februarie 2001 și Cauza Rotaru împotriva României din 29 mai 2000. În final, susține că dispozițiile de lege criticate creează o discriminare în cadrul aceleiași categorii de personal cu privire la dobândirea în proprietate a locuinței de serviciu, deținută cu titlu de închiriere, în funcție de situația juridică a locuinței la data intrării în vigoare a legii.

6. Tribunalul București - Secția a III-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile de lege criticate nu fac distincție între subiectele de drept aflate în aceeași situație, astfel că nu se poate reține caracterul discriminatoriu. Arată că [Legea nr. 562/2004](#) a prevăzut vânzarea unor locuințe de serviciu, aceasta fiind opțiunea legiuitorului, ce are la bază dreptul statului de a dispune de bunurile aflate în proprietatea sa.

7. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. 1 din Legea nr. 562/2004](#) privind autorizarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, de a vinde personalului propriu unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 10 noiembrie 2009, cu următorul conținut: "Se autorizează instituțiile publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională să vândă unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare la data intrării în vigoare a prezentei legi."

11. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2) privind criteriile nediscriminării și ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Totodată, invocă prevederile art. 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și art. 14 - Interzicerea discriminării - din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit dispozițiilor [Legii nr. 562/2004](#), locuințele de serviciu pot fi vândute titularilor contractelor de închiriere, dacă sunt deținute în baza unui contract valabil încheiat și dacă aceștia îndeplinesc o funcție în una dintre instituțiile publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și pensionarilor sau urmașilor titularilor contractelor de închiriere decedați, în situația în care fac dovada că ocupau locuința de serviciu, au achitat chiria la zi și că nu au deținut în proprietate o locuință după anul 1990.

13. Curtea reține că, prin [Decizia nr. 20 din 8 ianuarie 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 27 ianuarie 2009, din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare, raportate la prevederile constituționale ale art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1), a statuat conformitatea [art. 1 din Legea nr. 562/2004](#) cu prevederile Legii fundamentale.

14. Astfel, Curtea nu a reținut încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, normele legale criticate nefăcând distincție între subiectele de drept aflate în aceeași situație, astfel încât susținerea pretinsului său caracter discriminatoriu este lipsită de temei. Curtea a statuat în jurisprudența sa, în deplin acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, că egalitatea nu înseamnă uniformitate și că pot fi instituite tratamente juridice distincte pentru anumite categorii de persoane, dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 noiembrie 1984, pronunțată în Cauza Rasmussen împotriva Danemarcei, paragrafele 35, 38 și 40).

15. De asemenea, Curtea a constatat că autorizarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională de a vinde doar unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare, la data intrării în vigoare a legii, este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază exercitarea dreptului pe care statul îl are de a decide asupra bunurilor aflate în proprietatea sa. [Legea nr. 562/2004](#) reglementează posibilitatea ca instituțiile publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională să vândă unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare, după ce au trecut din proprietatea publică în proprietatea privată a statului prin hotărâre a Guvernului, intrând astfel în circuitul civil. Ca atare, în temeiul [Legii nr. 562/2004](#) pot fi vândute doar locuințele de serviciu aflate, la data intrării în vigoare a acestei legi, în administrarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională.

16. Totodată, Curtea a statuat că dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate respectă cerințele de accesibilitate și previzibilitate, astfel cum acestea au fost formulate și dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Florian Șucată în Dosarul nr. 10.961 /302/2013 al Tribunalului București - Secția a III-a civilă și constată că dispozițiile [art. 1 din Legea nr. 562/2004](#)

privind autorizarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională de a vinde personalului propriu unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București - Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Bianca Drăghici
